

Sygn. akt VII U 293/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 października 2018 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Szczuka

Protokolant: st. sekr. sądowy Maria Nalewczyńska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 października 2018 r. w Warszawie

sprawy A. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania A. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 21 grudnia 2017 r. znak: (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje A. W. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01 września 2017 r na stałe.

UZASADNIENIE

A. W. w dniu 9 lutego 2018 roku złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z 21 grudnia 2017 roku, znak: (...) którą odmówiono mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Uzasadniając swoje stanowisko ubezpieczony wskazał, że choroby na które cierpi – cukrzyca, P., miażdżyca, zwyrodnienie wielostawowe kręgosłupa, problemy naczyniowe, trądzik, grzybica- mają charakter postępujący co powoduje niemożność wykonywania przez niego pracy magazyniera. (odwołanie z 9 lutego 2018 roku, k. 3 - 4 a.s.)

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie z 6 marca 2018 roku, wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podniósł, że w toku postępowania odwołujący został skierowany na badanie do Komisji Lekarskiej ZUS, która uznała go za zdolnego do pracy. Na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS z 12 grudnia 2017 roku organ rentowy decyzją z 21 grudnia 2017 roku odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. (odpowiedź na odwołanie z 6 marca 2018 roku, k. 5 – 5v a.s.)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

A. W. urodzony, w dniu 6 listopada 1955 roku, od 3 września 2012 roku jest zatrudniony w (...) S.A. na stanowisku magazyniera (poświadczenie dla celów emerytalno-rentowych, k. 34 – 36 tom I a.r., informacja dotycząca okresów składkowych i nieskładkowych, k. 8 – 11 tom I a.r.).

W dniu 5 września 2017 roku A. W. złożył wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy. (wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy, k. 1 – 6 tom I a.r.)

W toku postępowania wyjaśniającego, odwołujący został skierowany na badanie lekarskie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który orzeczeniem wydanym w dniu 12 grudnia 2017 roku uznał badanego za zdolnego do pracy. (orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS z 12 grudnia 2017 roku, k. 38 tom I a.r.)

Na skutek wniesienia przez odwołującego sprzeciwu od powyższego orzeczenia, sprawa została skierowana do Komisji Lekarskiej ZUS, która po ponownym zbadaniu odwołującego wydała w dniu 12 grudnia 2017 roku orzeczenie, na mocy którego uznała, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy. (sprzeciw k. 50 d.l., orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z 12 grudnia 2017 roku, k. 38 tom I a.r.).

W związku z powyższy, organ rentowy wydał w dniu 21 grudnia 2017 roku decyzję (znak: (...)) odmawiającą ubezpieczonemu prawa do świadczenia rentowego z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podniósł, że odmówił A. W. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z 12 grudnia 2017 roku ustaliła, że badany nie jest niezdolny do pracy. (decyzja z 21 grudnia 2017 roku, znak: (...) k. 40 tom I a.r.).

W związku z niekorzystną decyzją organu rentowego A. W. złożył odwołanie do Sądu, inicjując tym samym niniejsze postępowanie. (odwołanie z 9 lutego 2018 roku, k. 3 - 4 a.s.)

W toku postępowania, Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie postanowieniem z 16 marca 2018 roku dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych lekarzy specjalistów: ortopedy, neurologa, diabetologa celem ustalenia czy odwołujący się jest zdolny czy też całkowicie lub częściowo niezdolny do pracy, ze szczególnym wskazaniem daty powstania tej niezdolności, czy jest to niezdolność trwała czy okresowa, a jeżeli okresowa to na jaki okres, jeżeli nastąpiła zmiana stanu zdrowia (poprawa lub pogorszenie) to na czym ona polegała. (postanowienie z 16 marca 2018 roku, k. 7 a.s.).

W oparciu o opinię biegłego neurologa B. A. z 18 lipca 2018 roku Sąd ustalił, że stwierdzone u ubezpieczonego schorzenia powodują częściową niezdolność do pracy z ogólnego stanu zdrowia na stałe. Biegła nie stwierdziła u ubezpieczonego niezdolności do pracy z przyczyn neurologicznych jednak wskazała, że u ubezpieczonego występują cechy dyskretnie zaznaczonego zespołu parkinsonowskiego. (opinia biegłego neurologa z 18 lipca 2018 roku, k. 27 - 28 a.s.)

Dokonując ustaleń faktycznych w zakresie schorzeń diabetologicznych ubezpieczonego Sąd uwzględnił opinię biegłego sądowego E. R.. Biegła wskazała, że rozpoznana cukrzyca typu 2 nie powoduje u odwołującego niezdolności do pracy, ale z uwagi na pozostałe stwierdzone schorzenia w postaci choroby P., zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa oraz miażdżycy ubezpieczonego można uznać, za częściowo, trwale niezdolnego do pracy z ogólnego stanu zdrowia. (opinia biegłego diabetologa z 15 maj 2018 roku, k. 38 – 39 a.s.)

Na podstawie opinii biegłego ortopedy K. K. Sąd ustalił, że obecny stan zdrowia odwołującego utrudnia wykonywanie prac fizycznych, takich jakie wykonuje na stanowisku magazyniera. W związku z powyższym z uwagi na rozpoznane, nawracające dolegliwości bólowe i korzeniowe kręgosłupa lędźwiowego oraz zmiany zwyrodnieniowe stawów biodrowych odwołujący jest częściowo niezdolny do pracy od daty złożenia wniosku o rentę na stałe. (opinia biegłego ortopedy z 15 lipca 2018 roku, k. 15 – 15v a.s.)

Stan faktyczny sprawy Sąd ustalił w oparciu o dokumentację medyczną zawartą w aktach sądowych, dokumentację znajdującą się w aktach rentowych ubezpieczonego oraz w oparciu o dowód z opinii biegłych sądowych lekarzy specjalistów. Autentyczność zgromadzonych dokumentów i ich zgodność z rzeczywistym stanem rzeczy nie budziła zastrzeżeń, w związku z tym Sąd uznał dokumenty za pełnowartościowy i bezsporny materiał dowodowy.

Sąd Okręgowy zważył, iż dla rozstrzygnięcia sprawy zasadnicze znaczenie mają opinie sporządzone przez biegłych sądowych powołanych w sprawie, albowiem opinie te pozwalają na dokładne ustalenie charakteru i zakresu dysfunkcji jakie występują w organizmie odwołującego. Zdaniem Sądu opinie biegłych wydane zostały w oparciu o obiektywne wyniki badań odwołującego, a biegli lekarze sporządzający te opinie są specjalistami w swoich dziedzinach, posiadającymi bogatą wiedzę medyczną i wieloletnie doświadczenie zawodowe. Tym samym ustalenia poczynione w oparciu o opinie biegłego ortopedy stanowiły podstawę rozstrzygnięcia sprawy.

W ocenie Sądu zgromadzony materiał dowodowy był wystarczający do wydania orzeczenia.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Odwołanie A. W. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W. z 21 grudnia 2017 roku, znak:(...)jest uzasadnione.

Sąd zważył, że pomiędzy stronami sporna była jedynie okoliczność dotycząca spełnienia przez ubezpieczonego przesłanki wynikającej z art. 57 ust. 1 pkt.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2016 r. poz. 887, dalej: ustawa emerytalna), tj. istnienia niezdolności do pracy. Przy tym w sprawie niekwestionowana była okoliczność, że ubezpieczona spełnia pozostałe przesłanki warunkujące prawo do renty, tj. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy (art. 57 ust. 1 pkt 2), jak też niezdolność do pracy powstała nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania okresów, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-3, 5 lit. a, pkt 6 i 12.

Renta z tytułu niezdolności do pracy jest świadczeniem z ubezpieczenia społecznego związanym z istnieniem w organizmie osoby ubezpieczonej stanu chorobowego, który czyni ją obiektywnie niezdolną do pracy. Nie wystarczy zatem dla przyznania świadczenia rentowego subiektywne odczucie ubezpieczonego, że jest nadal niezdolny do pracy. Fakt trudności z podjęciem zatrudnienia, spowodowany uwarunkowaniami rynku pracy nie może podważyć dokonanej w sprawie oceny przesłanki niezdolności do pracy. Podobnie zresztą jak i trudności materialne ubezpieczonego. (wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 18 czerwca 2014 roku, sygn. akt. III AUa 1098/13, L.)

Niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. (art. 12 ustawy emerytalnej)

Natomiast przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy, uwzględniać stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne. (art. 13 ustawy emerytalnej)

Przechodząc do meritum Sąd, opierając się na opinii powołanych w sprawie biegłych stwierdził, że odwołująca cierpi na zmiany zwyrodnieniowe stawów kolanowych po stronie prawej z wysiękowym zapaleniem, które powodują u niej częściową niezdolność do pracy. Zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie stanowiskiem „o częściowej niezdolności do pracy nie decyduje sam fakt występowania schorzeń, lecz ocena czy i w jakim zakresie wpływają one na utratę zdolności do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Koniecznym jest, aby w jego następstwie zaistniało naruszenie sprawności organizmu w takim stopniu, że skutkuje ono utratą zdolności do wykonywania pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji, przynajmniej w znacznym stopniu.” (wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 6 grudnia 2012 roku, sygn. akt III AUa 897/12). Sąd jest zdania, że u ubezpieczonego naruszenie takie występuje.

A. W. wskutek nabytych schorzeń ortopedycznych w postaci zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa oraz stawów biodrowych, a także z powodu choroby P. znajdującej się w początkowym stadium, nie jest już w stanie wykonywać pracy, którą dotychczas wykonywał, co odpowiada wyżej wskazanym przesłankom do ustalenia częściowej niezdolności do pracy. Okolicznością niemal notoryjną jest, że zatrudnienie jakie ubezpieczony wykonuje, angażuje w przeważającej mierze narząd ruchu. Przedstawiony przez biegłego ortopedy stan schorzenia tego narządu u ubezpieczonego ewidentnie koliduje z możliwością kontynuowania pracy magazyniera. Odwołujący bowiem przez ostatnie 4 lata pracuje fizycznie i w tym zakresie bezsprzecznie w znacznym stopniu utracił zdolność do wykonywania pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Sąd miał również na uwadze, iż schorzenia odwołującego nie rokują poprawy ponieważ poza poważnymi schorzeniami ortopedycznymi, odwołujący cierpi na chorobę P., cukrzycę typu 2 oraz miażdżycę. Choroba P. znajduje się co prawda w początkowej fazie jednak można się spodziewać, że stan ubezpieczonego nie będzie ulegał poprawie. Biegła diabetolog stwierdziła natomiast, że w trakcie trwania cukrzycy doszło do pojawienia się późnych narządowych powikłań cukrzycy w postaci retinopatii cukrzycowej. Rozsiane zmiany miażdżycowe, szczególnie nasilone w tętnicach szyjnych i tętnicach kończyn dolnych mogą pozostawać w związku przyczynowym z cukrzycą. Biegła diabetolog wyjaśniła w związku z tym, że u osób chorych na cukrzycę znacznie częściej i wcześniej rozwijają się zmiany miażdżycowe w tętnicach.

Z tych właśnie powodów Sąd zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego z 21 grudnia 2017 roku, znak: (...)i przyznał ubezpieczonemu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 września 2017 roku na stałe.

Wskazać w tym miejscu należy na treść art. 129 ust. 1 ustawy z dnia z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, zgodnie z brzmieniem którego świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu. Odwołujący wniosek o ustalenie prawa do renty złożył w dniu 5 września 2017 roku. Powyższe zatem uzasadniało konieczności przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od 1 września 2017 roku. Sąd podzielając opinie biegłych przyznał odwołującemu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na stałe.

Z tych powodów Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., orzekł jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć organowi rentowemu.

MG